

Hz Hüseyin

– rasay · 19 Ocak 2013

(Şehitlerim. Can şehitlerim 76)
(H. 61 Hz. Ali oğlu, Kerbelâ şehidi)

Hz. Hüseyin (RA)

Hicri dört yılında Medine'de doğmuştur,
Hz. Râsûlullah'ın ikinci torunudur,
Ali ve Fatımatü'l-Zehra'nın oğludur,
Meleklerin ziyaret ettiği yiğidim.

Hüseyin'in doğumunda melekler geldi,
Hz. Muhammed ve Ali'yi tebrik etmişti,
Ali der;"Dört yüz yirmi dört bin melek geldi."
Cennet gençleri efendisi Hüseyin'im.

Kulağına Râsûlullah ezan okudu,
O güzelin, adını da Hüseyin koydu,
Melekler katında o gece düğün oldu,
Akikası gümüşle ödenen yiğidim.

Akika kurbanı yedisinde kesildi,
Hz. Abbas'ın hanımı Ümmü'l-Fadl emzirdi,
Ondan sütanneliği yapması istendi,
Torunlardan bir torun olan Hüseyin'im.

O şefkat ve merhamet pınarından içmiş,
Resul dizinde durup kendini sevdirmiş,
Hüseyin'i Cebrail bile çok severmiş,
Beşiğini Cebrail sallamış yiğidim.

Ashaptan, Dıhye isimli bir yiğit vardı,
O çocukları sevindirmeyi severdi,
Cebrail, O'nun şeklinde elçi gelirdi,
Cebrail kucağında oturan yiğidim.

Hız. Cebrail dizine Hüseyin oturmuş,
Hız. Muhammed bu halden çok utanç duymuş,
Cebrail; "Sıkılma! Ya Râsûlullah" demiş,
Cebrail tarafından sevilen yiğidim.

Küçük yaşlarda iken, Hasan ve Hüseyin,
Neşesi, coşkusu olmuştur Peygamber'in,
Hüseyin, sanki kopyasıymış Muhammed'in,
Ebu Abdillâh künyeli Hız. Hüseyin'im.

Bir gün, Hasan ve Hüseyin güreş tutmuştu,
Hız. Râsûlullah Hasan'ı destekliyordu,
Meleklerde Hüseyin'den yana olmuştu,
Cebrail'in desteklediği Hüseyin'im.

Cebrail Peygamber'e elçi gelmiş,
Hasan ve Hüseyin ondan ikram istemiş,
Cebrail, Cennetten üzüm ve nar getirmiş,
Cennet meyvesini yiyendi Hüseyin'im.

Meyveleri yiyecekken dilenci ister,
"Ey Ehl-i Beyt! Üzüm ve nardan bana ver" der,
Cebrail "Verme! O şeytan" deyip engeller,
Yüreği insanlık dolu olan Hüseyin'im.

Hız. Peygamber, torunu Hüseyin'i över,
"Cenab-ı Hakk, Hüseyin'i seveni sever,
Hüseyin benden, ben de Hüseyin'denim" der,
Yeryüzü merkezinin süsü Hüseyin'im.

Peygamber; Ümmü Seleme'nin evindeydi,
Hız. Cebrail Aleyhisselâm geliverdi,
Resul; "Ümmü Seleme, kapıda dur" dedi,
O sırada içeri girer Hüseyin'im.

Hız. Râsûlullah, Hüseyin'i öpüp, sevdi,
Cebrail; "Ümmetin O'nu öldürür" dedi,
Hüseyin'i Mü'minler mi öldürecekti?
Öleceğin yer gösterilir Hüseyin'im.

Cebrail, Kербela'dan bir avuç toprak aldı,
Toprak kan olunca, o da ölmüş olacaktı,
Ümmü Seleme'ye verilen toprak saklandı,
Râsûlullah sonunu görmüş Hüseyin'im.

Kербela; Irak'ın Kûfe bölgesindedir,
Oraya "Tasa ve bela yeri" denilmiştir,
Hz. Ali oradan geçerken hüzünlenir,
Hz. Ali'de bilir olayı Hüseyin'im.

Azrail, Râsûlullah'a iki şık sunar,
"Ya İbrahim, ya Hüseyin" diye açıklar,
Oğlu ile torunu için tercih yapar,
Deden oğlunu feda eder Hüseyin'im.

Kербela'da Hz. Ali toprağı koklamış,
Derin derin içini çekerek ağlamış,
Sorana, Resul'den duyduğunu anlatmış,
Şehidler şehidi denilen Hüseyin'im.

Hz. Hüseyin büyüdü, delikanlı oldu,
Fitne devrinde, Osman için nöbet tuttu,
İsyancılara karşı cesurca durmuştu,
Hz. Osman yanında olan Hüseyin'im.

Kardeşi Hasan ile seferlere gitti,
Babası döneminde Kûfe'ye çekildi,
Ali ölünce, Hasan'a itaat etti,
Hasan'la Medine'ye gelen Hüseyin'im.

Hasan, Muaviye ile anlaşma yapmış,
Hüseyin, Muaviye'ye hiç inanmazmış,
Bu yüzden kardeşi Hasan'a karşı çıkmış,
Hasan'ın dediğı olmuştu Hüseyin'im.

Fitne çıkarmak isteyene fırsat vermez,
Zühd ve takva içinde doğrudan vazgeçmez,
Hicri atmışta da Yezid'e bey'at etmez,

Ölüm emri o zaman çıkmış Hüseyin'im.

Kûfeliler Hz. Hüseyin'e bey'at ister,
Bunun içinde Mekke'ye ulaşmış haber,
Amcaoğlu Müslüm, incelemeye gider,
Müslim'den "Gel" mektubu alan Hüseyin'im.

Yezid ki, Kûfe'nin çağrısını duymuştu,
Müslim İbni Ukayl'ı emirle öldürttü,
Kûfeliler, Hüseyin'e bey'attan döndü,
Hadiselerden habersizdi Hüseyin'im.

Ubeydullah bin Ziyad Irak valisiydi,
Müslim'i de, bu zalim vali katletmişti,
Muzhicli Hani, o valiye çok direndi,
Seni sevenlerde tutuklanır yığidim.

İbni Abbas, İbni Zübeyr ve İbni Ömer,
Kûfe'ye güvenmez, gitmemesini ister,
Mekke'de bey'at kabul etmesini söyler,
"Benim gitmem gerekir" diyen Hüseyin'im.

Biraderi Muhammed bin El-Hanifiyye,
Pek çok nasihatler etmişti, Hüseyin'e,
Hüseyin, Kararlıydı Irak'a gitmeye,
Kararından dönmeyendi Hz. Hüseyin'im.

Hüseyin der: "ben Resulü rüyada gördüm,
Emir verildi, O'na göre gidiyorum,
Rüyanın mahiyetini bilemiyorum."
Diyerek Irak'a giden Hz. Hüseyin'im.

Zilhicce sekiz Hicri atmışta yürüdü,
Mahiyetinde de yetmiş kişi götürdü,
Öğrenmişti Müslim'in öldürüldüğünü,
Aile fertleriyle çöldedir yığidin.

Ziyad, rey valisi Ömer'e mektup yazar,
Ömer bin Sa'd, Hüseyin'le pazarlık yapar,

Anlaşma olmaz, harp hazırlığı da başlar,
İlk ok Ömer'den gelmişti Hz. Hüseyin'im.

Eşit olmayan bir kuvvet vardı ortada,
Bir dram yaşanmıştı Kerbela ovasında,
Hüseyin hanesi şehit olur orada,
Kerbela'da yalnız kalan Hz. Hüseyin'im.

Bir rivayette; Şimr bin Zi'l Gevşen denilir,
Ya da Sinan İbni Enes en-Nehâ'i'dir,
Bunlardan biri, Hüseyin'i katletmiştir,
Başı gövdeden ayrılan Hz. Hüseyin'im.

Hüseyin, elli yedi yaşında şehitti,
Vücudunda atmış altı yara var idi,
Hüseyin'in haremi de esir edildi,
Kesik başın Ziyad önünde Hüseyin'im.

Denir ki; Vali kesik başla alay etti,
Nur yüzlü Hüseyin başı, Yezid'e gitti,
Yezid, kesik başı görünce hüzünlendi,
Yezid, senin için ağlamış Hüseyin'im.

Ümmü Seleme'nin evinde toprak vardı,
O toprak aniden kırmızıya bulandı,
Annemiz "Hüseyin'im" diyerek ağladı,
Yer yerinden oynamıştı can Hüseyin'im.

Caf'er'in çocukları Kerbela'dan kaçmış,
Tay kabilesinden bir haneye sığınmış,
Namert adam, onların başını koparmış,
Yeğenlerinde katledilmişti Hüseyin'im.

Şehidler Gadiyye'de defin edilmiş,
Hüseyin'in başı Mısır'a gönderilmiş,
Karafe Kabristanı'nda metfun edilmiş,
Zeynelabidin tek kalmıştı Hüseyin'im.

Mekke ağlar, Medine ağlar Hüseyin'e,

Abdullah bin Zübeyr, bey'at toplar kendine,
Yezid kızmakta, komutan Ziyad itine,
Yezid düşman ilan edilir Hüseyin'im.

Ortalık ondan sonra iyice karıştı,
Yezid bin Muaviye Mekke'yi basmıştı,
O günlerde masum Müslüman kanı aktı,
İktidar kavgası bitmedi Hüseyin'im.

Hasetlikle insan içine atmayın kor,
Kalp kırmak kolay, inanın yapması zor,
Bilmiyorsan eğer, bir bilen var ona sor,
Devran-ı âlem ileri döner yiğidim.

Dün tarih oldu, yaptığına bir bakıver,
Kendini sigaya çek, hesabı yapıver,
Kalbindeki aşkını yüzüne takıver,
Cemalinde nurlar parlamalı yiğidim.

Dünya denen âlem ki; herkese yetermiş,
İnsan yaptıklarıyla ahirete gidermiş,
Sırat-ı Müstakim de hesaplar çetinmiş,
İyiliği iki cihan sever yiğidim.

Dünyada Peygamber'i mi üzende gitti,
Ömer, Osman, Ali, Hasan, Hüseyin gitti,
Allah diyen yüceldi, zalim; zelil gitti,
Dünya imtihan yeri bilmeli yiğidim.

Hani Nemrut, Hani Firavun, hani, hani?
Aklın var düşün; Rahmani mi, Şeytani mi?
Nas bilerek atar mı ateşe kendini?
Ateşi bile ateş yakacak yiğidim...

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan